

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-376/10 P

**Pye Phyo Tay Za
proti
Rade Európskej únie**

„Odvolanie — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Republike Mjanmarského zväzu — Zmrazenie finančných prostriedkov osôb, subjektov a orgánov — Právny základ“

Abstrakt rozsudku

Akty inštitúcií — Volba právneho základu — Nariadenie, ktorým sa obnovujú a posilňujú obmedzujúce opatrenia voči tretej krajine — Zmrazenie finančných prostriedkov určitých osôb a subjektov spojených s vedúcimi predstaviteľmi tejto krajiny alebo ovládanými týmito predstaviteľmi

(Články 60 ES a 301 ES; nariadenie Rady č. 194/2008; spoločné pozície Rady 2006/318 a 2007/750)

Hoci je pravda, že Súdny dvor uplatnil širší výklad článkov 60 ES a 301 ES, keďže do pojmu „tretie krajiny“ uvedeného v daných článkoch zahrnul vedúcich predstaviteľov týchto krajín, ako aj fyzické a právnické osoby, ktoré sú s týmito predstaviteľmi spojené alebo ktoré títo vedúci predstavitelia priamo či nepriamo ovládajú, nič to nemení na skutočnosti, že tento výklad podlieha určitým podmienkam, ktoré slúžia na zabezpečenie uplatnenia článkov 60 ES a 301 ES v súlade s ich cieľom. V tejto súvislosti by prijatie výkladu článkov 60 ES a 301 ES, podľa ktorého na to, aby sa dotknuté reštriktívne opatrenia mohli považovať za opatrenia prijaté voči tejto krajine v zmysle článkov 60 ES a 301 ES, stačí, ak sa týkajú fyzických a právnických osôb nachádzajúcich sa v tretej krajine alebo s ňou spojených z iného dôvodu, prisudzovalo týmto ustanoveniam veľmi široký rozsah a vôbec by neprihliadalo na požiadavku vyplývajúcu z ich samotného znenia, aby boli opatrenia prijaté na základe uvedených ustanovení prijaté voči tretím krajinám.

Z toho vyplýva, že na to, aby opatrenia voči fyzickým osobám mohli byť prijaté na základe článkov 60 ES a 301 ES ako reštriktívne opatrenia voči tretím krajinám, musia byť namierené jedine voči vedúcim predstaviteľom týchto krajín a voči osobám s nimi spojenými. Táto požiadavka zabezpečuje existenciu dostatočného spojenia medzi dotknutými osobami a treťou krajinou, ktorá je cieľom reštriktívnych opatrení prijatých zo strany Únie, a zabraňuje tomu, aby boli články 60 ES a 301 ES predmetom príliš širokého výkladu.

Všeobecný súd tak usudzovaním, že je prípustné predpokladať, že aj rodinní príslušníci vedúcich predstaviteľov významných podnikov tretej krajiny majú prospech z hospodárskej politiky vlády tejto krajiny, rozšíril kategóriu fyzických osôb, ktoré môžu byť predmetom cielených reštriktívnych opatrení. Uplatnenie takýchto opatrení voči fyzickým osobám na základe jediného dôvodu, ktorým je ich príbuzenský vzťah s osobami spojenými s vedúcimi predstaviteľmi dotknutých tretích krajín, a nezávisle od ich osobného správania, je v rozpore s výkladom článkov 60 ES a 301 ES podaným Súdnym dvorom. Navyše rozhodnutím, že reštriktívne opatrenia prijaté voči tretím krajinám nemôžu byť namierené proti osobám spojeným s touto krajinou „z iného dôvodu“ chcel Súdny dvor obmedziť

kategóriu fyzických osôb, ktoré môžu byť predmetom cielených reštriktívnych opatrení, len na tie osoby, ktorých spojenie s predmetnou treťou krajinou je jednoznačné, t. j. len na vedúcich predstaviteľov tretích krajín a na jednotlivcov spojených s týmito vedúcimi predstaviteľmi.

Okrem toho, kritérium, ktoré použil Všeobecný súd na zahrnutie rodinných príslušníkov vedúcich predstaviteľov podnikov, vychádza z domnienky, ktorá nie je uvedená ani v nariadení č. 194/2008, ktorým sa obnovujú a posilňujú reštriktívne opatrenia voči Barme/Mjanmarsku, ani v spoločných pozíciách 2006/318 a 2007/750, na ktoré sa toto nariadenie odvoláva, a nezodpovedá tak cieľu tejto právnej úpravy. V dôsledku toho opatrenie na zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov patriacich odvolateľovi môže byť prijaté v rámci nariadenia, ktorého cieľom je sankcionovanie tretej krajiny v zmysle článkov 60 ES a 301 ES, iba na základe presných a konkrétnych skutočností umožňujúcich preukázať, že uvedený odvolateľ má prospech z hospodárskej politiky vedúcich predstaviteľov Republiky Mjanmarského zväzu.

Z toho vyplýva, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že možno predpokladať, že rodinní príslušníci vedúcich predstaviteľov významných podnikov tretej krajiny majú prospech z funkcie vykonávanej týmito predstaviteľmi, takže majú takisto prospech z hospodárskej politiky vlády, a z tohto dôvodu existuje dostatočné spojenie medzi odvolateľom a vojenským režimom v Mjanmarsku v zmysle článkov 60 ES a 301 ES.

(pozri body 60 – 66, 68 – 71)